

РЕШЕНИЕ

№ 222

гр. Перник, 08.07.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в съдебно заседание проведено на шестнадесети юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

Съдия: Игнат Георгиев

При участието на секретар протоколиста Т.М. по като разгледа административно дело № 121 по описа за 2015г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

Производството по делото е образувано по повод на жалба от К.Т.М. *** против заповед № ЧР-СП-484 от 12.12.2014г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Със заповедта е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС. С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, както и възстановяване на предишната длъжност и обезщетение за времето през което е останал без работа. Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, защото реално съкращаване на длъжността няма.

В съдебното производство жалбоподателя, поддържа жалбата и излага аргументи същата да се уважи. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Председателя на УС на А"ПИ" се представлява от процесуален представител. Възражава срещу жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Поддържа тезата за правилност и законосъобразност на атакуваната пред съда заповед. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки, в които доразвива доводите си за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд - Перник, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес да обжалва и оспорването му е насочено срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

След преценка на фактите и доказателствата относими по делото и като взе в предвид длъжностно разписание на А"ПИ", в сила от 12.12.2014г.; длъжностно разписание на А"ПИ" в сила от 03.11.2014г.; длъжностни характеристики за длъжностите началник отдел "Специално ползване на пътищата" относима към длъжностно разписание на А"ПИ", в сила от 12.12.2014г. и такава на началник отдел "Пътни такси" относима към предходното длъжностно разписание на агенцията, като взе предвид и поименното щатно разписание, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, настоящия състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С обжалваната заповед № ЧР-СП-484 от 12.12.2014г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателя, който е заемал длъжността началник отдел в отдел "Пътни такси", към Дирекция "Пътни такси и разрешителни" при А"ПИ". Като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение е посочена разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл във вр. с пар. 5 от Постановление № 388 на Министерски съвет от 10.12.2014г., с което е приет Устройствен правилник на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, решение на УС на А"ПИ", обективизирано в протокол № 9990 от 12.12.2014г., Заповед № 1328 от 12.12.2014г. на Председателя на А"ПИ" и утвърдено длъжностно разписание на длъжностите в агенцията. В заповедта е посочено, че същата влиза в сила от 12.12.2014г..

Между страните не съществува спор, че жалбоподателят последно е бил в служебно правоотношение с Агенция "Пътна инфраструктура" и е заемал длъжността-началник отдел "Пътни такси", към Дирекция "Пътни такси и разрешителни" към А"ПИ", след

проведен конкурс за длъжността видно от заповед № ЧР-СП-97 от 09.07.2013г..

С ПМС № 388 от 2014г., обн. в ДВ, бр. 102 от 12.12.2014г. е приет Устройствен правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройството". С пар. 5 от ПЗР на ПМС № 388/2014г. са приети изменения в Правилника за структурата, дейността и организацията на работа в Агенция "Пътна инфраструктура". Съгласно пар. 21 ПМС № 388 от 2014г. влиза в сила 12.12.2014г., т.е от деня на обнародването му.

Съгласно чл. 2, ал. 1 на Правилника за структурата, дейността и организацията на работа в Агенция "Пътна инфраструктура" агенцията е юридическо лице, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на регионалното развитие и благоустройството, със седалище София. Тя осъществява своята дейност чрез централна администрация и чрез специализираните звена по чл. 21, ал. 2 от Закона за пътищата. Числеността на персонала на административните звена в агенцията е посочена в приложението. Съгласно чл. 5, ал. 1 във вр. с чл. 15 от правилника централната администрация е организирана в обща и специализирана администрация, обособени в дирекции. С измененията на правилника са направени промени в специализираната администрация, като са реструктурирани дирекция "Развитие на пътната инфраструктура с бюджетни средства" в дирекция "Поддържане на пътната инфраструктура" и е намалена числеността от 34 на 28 щатни бройки и дирекция "Управление на проекти, финансирани с кредитни инвестиции" е станала дирекция "Управление на проекти, финансирани с национални и кредитни инвестиции" с увеличена щатна численост от 15 на 23 щатни бройки. За Дирекция "Пътни такси и разрешителни" са предвидени 13 щатни бройки при 15 такива в предходното приложение. С направените промени с ПМС-то в правилника е запазена числеността на персонала на административните звена в агенцията общо 1511 щатни бройки.

Във връзка с изпълнение на пар. 5 от ПМС-то и оптимизиране на структурата на дирекциите и необходимостта от преразпределение на функционални задължения със Заповед № РД-11-1328 от 12.12.2014г. председателя на УС на АПИ е утвърдил ново разпределение на щатните бройки, като в административно звено-Дирекция "Пътни такси и разрешителни" са съкратени отдел "Винетни такси" и отдел "Пътни такси", ведно с всички щатни бройки в тях-14броя и са утвърдени и разкрити за Дирекция "Пътни такси и разрешителни"-13 щатни бройки, както следва: за отдел "Организиране на разпространението и продажбата на винетни

стикери”- 6 броя щатни длъжности и отдел “Специално ползване на пътищата” - 6 броя щатни длъжности. В отдел “Организиране на разпространението и продажбата на винетни стикери” длъжностите са както следва-началник отдел-1бр.; главен експерт-2бр. и главен специалист-3бр.. В отдел “Специално ползване на пътищата” длъжностите са както следва-началник отдел-1бр. и 5бр. главни експерти. В утвърденото длъжностно разписание в сила до 12.12.2014г. общата численост на персонала в А”ПИ” за дирекция “Пътни такси и разрешителни” е 15 и е разпределена както следва: началник на дирекция “Пътни такси и разрешителни”-1, началник отдел “Винетни такси”-1, главен експерт-1; старши експерт-1 и 3-ма главни специалисти. За отдел “Пътни такси”-1 началник отдел и 7 главни експерта. В поименното длъжностно разписание на позиция началник отдел “Пътни такси” фигурира жалбоподателя.

Въз основа на така установеното от фактическа страна Административен съд – Перник, намира жалбата за основателна. Правните доводи са следните:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган–председателя на УС на А”ПИ”, който съгласно чл. 11 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция “ПИ” има право да назначава и освобождава служителите на агенцията. Това характеризира заповедта, като издадена от компетентен орган и в рамките на законовите му правомощия.

Оспорената заповед е издадена в установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма, както и изрично е посочено основаниято ѝ за издаване и за прекратяване на служебното правоотношение – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – съкращаване на длъжността и утвърдено длъжностно щатно разписание на Централна администрация на А”ПИ”. Заповедта съдържа основания за изплащане на дължими обезщетения за неизползван платен годишен отпуск – по чл. 61 от ЗДСл и обезщетение по реда на чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, поради неспазен от страна на органа по назначаването срок на предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. В заповедта е посочено, че същата влиза в сила от 12.12.2014г.. В заповедта липсва запис на посочен ред и срок за обжалване. Това нарушение в случая се приема за несъществено, тъй като жалбата е депозирана в законоустановения срок. Въпреки последното настоящия състав приема, че не са налице основания за отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Атакуваната в настоящето производство заповед се явява материално незаконосъобразна и ще се отмени в условията на чл. 146, т. 4 от АПК. Това е така, защото жалбоподателя е заемал

длъжността началник отдел "Пътни такси" към Дирекция пътни такси и разрешителни". Това е една от изрично разписаните в Правилника дирекции в Централната администрация на А"ПИ". Общата численост на дирекцията е 15 бройки, съгласно приложения към чл. 4, ал. 2 от правилника числен състав и съгласно длъжностно разписание в сила от 03.11.2014г. на стр. 10. В изпълнение на решение взето по протокол № 9990/2014г. от 12.12.2014г. на управителния съвет на А"ПИ", председателят на А"ПИ" със заповед съкращава в нарушение на пар. 5 от ПМС № 388 от 2014г. всички щатни бройки на двата отдела "Винетни такси" и отдел "Пътни такси", като запазва единствено бройката на директора на дирекцията. Същият в изпълнение на ПМС-то е разполагал с правомощието единствено да приведе общата численост на дирекцията с приетата от Министерския съвет нова численост на персонала, т.е. от 15 бройки да станат 13. В случая незаконосъобразно са съкратени 14 щатни бройки, между които и заеманата от жалбоподателя. В тази връзка следва да се отбележи, че заповед № РД-11-1328 от 12.12.2014г. на председателя, с което е извършено формалното съкращаване на двата отдела в дирекция "Пътни такси и разрешителни" е немотивирана и липсват фактически и правни основания, които да бъдат проверени. На следващо място липсва воля на управителния съвет в тази връзка, тъй като нито едно от взетите решения на УС не оправомощава председателя на А"ПИ" да извършва структурни промени в дирекция "Пътни такси и разрешителни". Тъй като тя е посочена като основание за издаване на заповедта за съкращение ще се приеме, че е незаконосъобразна в частта по т. III, т. 1, X, т. 1 и т. 2.

На следващо място дори да игнорираме написаното по-горе видно от съпоставка между старото и последното утвърдено длъжностно разписание, в сила от 12.12.2014г. в Централната администрация, в Дирекция "Пътни такси и разрешителни" са пренаименовани двата отдела "Винетни такси" и отдел "Пътни такси", съответно в отдел "Организиране на разпространението и продажбата на винетни стикери" и в отдел "Специално ползване на пътищата". В отдел "Организиране на разпространението и продажбата на винетни стикери" длъжностите са както следва-началник отдел-1бр.; главен експерт-2бр. и главен специалист-3бр.. В отдел "Специално ползване на пътищата" длъжностите са както следва-началник отдел-1бр. и 5бр. главни експерти. В утвърденото длъжностно разписание в сила до 12.12.2014г. общата численост на персонала в А"ПИ" за дирекция "Пътни такси и разрешителни" е 15 и е разпределена както следва: началник на дирекция "Пътни такси и

разрешителни"-1, началник отдел "Винетни такси"-1, главен експерт-1; старши експерт-1 и 3-ма главни специалисти. За отдел "Пътни такси"-1 началник отдел и 7 главни експерта. В поименното длъжностно разписание на позиция началник отдел "Пътни такси" фигурира жалбоподателя. Въз основа на изложеното се приема, че в новоутвърденото длъжностно разписание има предвидени две длъжности на началник отдели, така като е било и в предходното. Също така двете разписания са напълно идентични и за длъжността "началник отдел", като заложената численост за тази длъжност е 1 бр., заемана по служебно правоотношение, с код по НКПД 12137022, длъжностно ниво по КДА/КДД-6 и наименование на длъжностното ниво 6А. Също така липсва промяна и в минималните изисквания за заемане на длъжността, в това число образователната степен е запазена. Запазен е и рангът. За длъжността началник отдел "Специално ползване на пътищата" на дата 12.12.2014г. председателя на А"ПИ" е утвърдил нова длъжностна характеристика. При съпоставка на длъжностната характеристика за длъжността началник отдел "Пътни такси" и длъжността началник отдел "Специално ползване на пътищата" се установява пълно припокриване в основните и преки задължения на двете длъжности по отношение организацията, ръководството и контрола на дейността на съответната дирекция, запазват се и функциите, свързани с осъществяване на оперативно ръководство, контролиране и координиране на работата на служителите в отдела, като някои от задълженията, макар и формулирани по различен начин, сочат на същото съдържание. Идентични са и изискванията за заемането на двете длъжности. В длъжностната характеристика на началник сектор на пренаименования отдел действително са добавени задължения, свързани с организацията и контрола на издаването на разрешителни за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, които обаче не обосновават коренна промяна в длъжността. Анализът на двете длъжностни характеристики не налага извод за създаването на качествено нова длъжност, поради което следва да се приеме, че длъжността, заемана от служителя М. не е премахната като система от функции и изисквания. Според разбиранията на състава, към датата на издаване на оспорената заповед не е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от служителя, поради което не е осъществено основанието за прекратяване на служебното правоотношение, посочено в нея.

Въз основа на изложеното съдът приема, че не са налице основания за прекратяване на служебното правоотношение и

заповедта е издадена в противоречие с материалноправните изисквания на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. За да се приеме, че е налице съкращаване на длъжността следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако длъжността е запазена, е намален броят на служителите, ангажирани с нейното изпълнение. В тежест на административния орган е установяването на фактическите основания, обосноваващи посоченото правно основание. В случая предпоставките на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. не са осъществени, тъй като заеманата от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания съществува и длъжността е запазена.

В писмените бележки ответника сочи, че в случая не е следвало да се прави подбор. Никой не спори относно това. ЗДСл не предвижда осъществяването на подбор при съкращаване на длъжността в условията на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.. На следващо място сочи, че в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност органът по назначаването разполага с възможността да извършва структурни промени, водещи до закриване на едни длъжности и разкриване на други длъжности, като тези действия не подлежат на съдебен контрол. Принципно това е така, но в случая не е налице реално съкращаване на длъжността началник отдел и няма реално намаление на щатната бройка предвидена за тази длъжност.

Предвид всичко гореизложено и при извършената проверка на законосъобразността на оспорения административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 АПК и на основанията по чл. 146 АПК съдът констатира, че обжалваната заповед е незаконосъобразна като издадена в противоречие на материалноправни норми и същата ще бъде отменена в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

С жалбата са предявени претенции за възстановяване на заеманата длъжност и обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението.

По отношение искането за възстановяване на заеманата длъжност настоящия състав намира същото за процесуално недопустимо и като такова ще се остави без разглеждане. Налице е нормативно разписан в чл. 122 от ЗДСл. ред, който разписва, че при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност,

ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. На практика жалбоподателя сам следва да изпълни предвидените в чл. 122, ал. 1 от ЗДСл предпоставки – да се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното решение, в случай, че желае да бъде възстановен на заеманата от него длъжност.

С жалбата срещу заповедта е направено формално искане за обезщетение. Същото не отговаря на иск по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. Съгласно чл.104, ал.1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му такава към момента на признаване на уволнението за незаконно или неявяването му да заеме службата. Следователно, предпоставката, обуславяща приложимостта на посочения текст, е наличието на влязло в сила съдебно решение, с което се отменя заповед за прекратяване на служебното правоотношение. Настоящото съдебно решение подлежи на касационно оспорване, поради което с постановяването му не може да се счита, че е налице предпоставката по чл.104, ал.1 от ЗДСл. Последното налага извод, че искът за обезщетение е преждевременно подаден и следва да се предяви в законоустановената форма след влизане в сила на окончателно съдебно решение по спора относно законосъобразността на заповед № № ЧР-СП-484 от 12.12.2014г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция “Пътна инфраструктура”.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

Отменя по жалба на К.Т.М. *** заповед № ЧР-СП-484 от 12.12.2014г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция “Пътна инфраструктура”.

Оставя без разглеждане искането на К.Т.М. *** за възстановяване на заеманата от него длъжност и прекратява производството по делото в тази му част.

Оставя без разглеждане искането на К.Т.М. *** за присъждане на обезщетение за времето през което е останал без работа и прекратява производството по делото в тази му част.

Решението с характер на определение подлежи на обжалване с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението

пред Върховен административен съд на Република България, а в останалата част подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е изготвено.

Съдия: